॥तैत्तिरीय आरण्यकम्॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैर्व	<u>"</u> :
स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषुजम	`
शं नो अस्तु द्विपदैं। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः	II
चित्तिः सुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बुर्हिः। केर	ती
अग्निः। विज्ञांतम्ग्निः। वाक्पंतिर्होतां। मनं उपवृक्ता। प्राप	
ह्विः। सामाध्वर्युः। वाचंस्पते विधे नामन्। विधेमं ते नाम	ĻΙ
विधेस्त्वमुस्माकुं नामं। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मा	सुं
नृम्णन्थात्स्वाहाँ॥१॥	

अुष्वर्युः पश्चं च॥———[१]

पृथिवी होताँ। द्यौरंध्वर्युः। रुद्रौंऽग्नीत्। बृह्स्पतिंरुपवक्ता। वार्चस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायंक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्। आसुव्स्करंस्मे। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजनदिन्द्रंमिन्द्रियाय स्वाहाँ॥२॥

पृथिवी होता दर्श॥———[२]

अग्निर्होताँ। अश्विनाँऽध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उंपवक्ता। सोमः सोमंस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। श्रातास्तं इन्द्र सोमाः। वातांपेर्हवनश्रुतः स्वाहाँ॥३॥

अ्ग्रिर्होताऽष्टो॥———[३]

सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा। अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी १ शरीरैः। वाचंस्पृतेऽच्छिंद्रया वाचा। अच्छिंद्रया जुह्नां। दिवि देवावृध् होत्रा मेर्रयस्व स्वाहां॥४॥

ਸ਼੍ਧਾਂ ते नवं॥————[४]
महाहंविर्होतां। सत्यहंविरध्वर्युः। अर्च्युतपाजा अग्नीत्।
अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चौप्रतिधृष्यश्चे यज्ञस्योभिगरौ
अयास्यं उद्गाता। वाचंस्पते हृद्विधे नामन्। विधेमं ते नामं।
विधेस्त्वमुस्माकुं नामं। वाचस्पतिः सोर्ममपात्। मा
दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मंनुष्यंः। नमो दिवे। नमंः पृथियौ
स्वाहाँ॥ ५ ॥
अपात्रीणि च॥[५]
वाग्घोतां। दीक्षा पत्नीं। वातों ९५वर्यः। आपोऽभिगरः। मनो

वाग्घोतां। दीक्षा पत्नीं। वातोंऽध्वर्युः। आपोंऽभिग्रः। मनों ह्विः। तपंसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवंः। ब्रह्मं स्वयम्भु। ब्रह्मंणे स्वयम्भुवे स्वाहां॥६॥

वाग्घोता नवं॥———[६]

ब्राह्मण एकंहोता। स युज्ञः। स में ददातु प्रजां प्शून्पुष्टिं यशः। युज्ञश्चं मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भूर्ता। स में ददातु प्रजां पृशून्पुष्टिं यशः। भूर्ता चं मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स प्रतिष्ठा॥७॥

स में ददातु प्रजां पुशून्पुष्टिं यशंः। प्रतिष्ठा चं मे भूयात्।

अन्तरिक्षं चतुरहोता। स विष्ठाः। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यर्शः। विष्ठाश्चं मे भूयात्। वायुः पश्चहोता। स प्राणः। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यर्शः। प्राणश्चं मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्ढोता। स ऋतून्कंल्पयाति। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशः। ऋतवेश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नर्ं सप्तहोता। स प्राणस्यं प्राणः। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशः। प्राणस्यं च मे प्राणो भूयात्। चौर्ष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स में ददातु प्रजां प्रान्पृष्टिं यशंः। अनाधृष्यश्चं भूयासम्। आदित्यो नवंहोता। स तेजस्वी। स में ददातु प्रजां प्रान्पृष्टिं यशंः। तेजस्वी चं भूयासम्। प्रजापंतिर्दशंहोता। स इदश् सर्वम्। स में ददातु प्रजां प्रान्पृष्टिं यशंः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्चं मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥———[७] अग्निर्यज्ञिभिः। स्विता स्तोमैः। इन्द्रं उक्थाम्दैः। मित्रावरुणावाशिषां। अङ्गिरसो धिष्णियैर्ग्निभिः। म्रुतः सदोहविर्धानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषंधयो बर्हिषां। अदितिर्वेद्यां। सोमो दीक्षयां॥११॥

त्वष्टेभ्मेनं। विष्णुंर्यज्ञेनं। वसंव आज्येन। आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेणं। बृह्स्पतिः पुरोधयां। प्रजापंतिरुद्गीथेनं। अन्तरिक्षं प्वित्रेण। वायुः पात्रैः। अहङ् श्रद्धयां॥१२॥ दीक्षया पात्रेरेकं च॥----[८]

सेनेन्द्रंस्य। धेना बृह्स्पतेः। पृत्थ्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा सोमंस्य। पृथिव्यंग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां जगती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वर्रणस्य विराट्। यज्ञस्यं पृङ्किः। प्रजापंतेरनुंमितिः। मित्रस्यं श्रद्धा। स्वितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमंसो रोहिणी। ऋषीणामरुन्धती। पूर्जन्यस्य विद्युत्। चतंस्रो दिशः। चतंस्रोऽवान्तरिष्ठशाः। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विष्श्चापंचितिश्च। आपृश्चौषंधयश्च। ऊर्क सूनृतां च देवानां पत्नयः॥१४॥

अनुष्टुग्दिशः षद्वं॥_____[९]

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्वे। अश्विनौंर्बाहुभ्यांम्। पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि। राजां त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्रये हिरण्यम्। तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामों दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामर् समुद्रमाविंश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तैं। एषा तें काम् दक्षिणा। उत्तानस्त्वौङ्गीर्सः प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१६॥ मनंवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋंत्या अश्वतरगर्द्भौ। हिमवंतो हुस्तिनम्। गुन्धुर्वाप्सराभ्यः स्नगलं कर्णे। विश्वैभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्। सुमुद्रायापः॥१७॥

उत्तानायाँङ्गीर्सायानंः। वैश्वान्राय रथम्ं। वैश्वान्रः प्रव्नथा नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दंमानः सुमन्मंभिः। स पूर्ववञ्चनयंञ्चन्तवे धनम्। समानमंज्मा परियाति जागृंविः। राजाँ त्वा वर्रणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वान्राय रथम्। तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामों दाता। कामः प्रतिग्रहीता। काम समुद्रमा विंश। कामेंन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तें। एषा तें काम् दक्षिणा। उत्तानस्त्वांक्षीरुसः प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमर्पः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥------[१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रंस्यात्मानं दश्धा चरंन्तम्। अन्तः संमुद्रे मनंसा चरंन्तम्। ब्रह्मान्वंविन्द्दशंहोतार्मर्णं। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बंहुधा विचारः। श्तर शुक्राणि यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं भवंन्ति। स्मानंसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनांना सर्वांत्मा। सर्वाः प्रजा यत्रेकं भवंन्ति। चतुंरहोतारो यत्रं सम्पदं गच्छंन्ति देवेः। समानंसीन आत्मा जनांनाम्। ब्रह्मेन्द्रं मृग्निं जगंतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मान सवितारं बृह्स्पतिम्। चतुंरहोतारं प्रदिशोऽनं कृप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वंविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कृतारं मृत्तारं प्रविष्टं कृतारं मृत्तारं प्रविष्टं कृतारं मृत्तारं प्रविष्टं

अमृतंस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निचिंक्युः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारंमेतम्। देवानां बन्धु निहितं गुहांसु। अमृतेन क्रुप्तं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निचिंक्युः। शतं नियुतः परिवेद विश्वां विश्ववांरः। विश्वंमिदं वृंणाति। इन्द्रंस्यात्मा निहितः पश्चंहोता। अमृतं देवानामार्यः प्रजानांम्॥२२॥

इन्द्र्र् राजांन् सवितारंमेतम्। वायोरात्मानं क्वयो निर्विक्यः। रिश्मि रेश्मीनां मध्ये तपंन्तम्। ऋतस्य पदे क्वयो निर्पान्ति। य आण्डकोशे भुवंनं बिभर्ति। अनिर्मिण्णः सन्नर्थं लोकान् विचष्टें। यस्याण्डकोश श्रुष्ममाहः प्राणमुल्बम्। तेनं क्रुप्तोऽमृतेनाहमस्मि। सुवर्णं कोश्र् रजंसा परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥ अमृतंस्य पूर्णान्ताम् कलां विचंक्षते। पाद्र् षड्ढोतुर्न किलांविवित्से। येन्तवंः पञ्चधोत क्रुप्ताः। उत वां षड्वा

मन्सोत क्रुप्ताः। त॰ षड्ढोतारमृतुभिः कर्त्पमानम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। अन्तश्चन्द्रमंसि मनस्य चरंन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रंस्यात्मान शत्या चरंन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगंतो य ईशैं। सप्तहोता सप्तधा विक्रिप्तः। परेण तन्तुं परिष्चियमानम्। अन्तरादित्ये मनसा चरन्तम्। देवाना हदेयं ब्रह्मान्वंविन्दत्। ब्रह्मैतद्वह्मण् उन्नेभार। अर्क श्रियोन्त सरि्रस्य मध्यै। आ यस्मिन्त्सप्त परेवः। मेहन्ति बहुला श्रियमै। बहुश्वामिन्द्र गोमंतीम्॥२५॥

अर्च्युतां बहुला १ श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तंमः। प्रेरिन्द्रांय पिन्वते। बृह्धामिन्द्र गोमंतीम्। अर्च्युतां बहुला १ श्रियम्। मह्मिन्द्रो नियंच्छत्। शृत १ शृता अस्य युक्ता हरीणाम्। अर्वाङा यांतु वसुंभी रशिमिरिन्द्रः। प्रमश्हंमाणो बहुला १ श्रियम्। रशिमिरिन्द्रः सिवृता मे नियंच्छतु॥२६॥

घृतं तेजो मधुंमदिन्द्रियम्। मय्ययम्ग्निर्दधातु। हरिः पत्ङ्गः पट्री सुपूर्णः। दिविक्षयो नभसा य एति। स न इन्द्रः कामव्रं देदातु। पश्चारं चक्रं परिवर्तते पृथु। हिरंण्यज्योतिः सिर्रस्य मध्ये। अजस्त्रं ज्योतिर्नभसा सपेदेति। स न इन्द्रेः कामव्रं देदातु। सप्त युंझन्ति रथमकेचक्रम्॥२७॥

एको अश्वो वहति सप्तनामा। त्रिनाभि चुऋमुजर्मनंर्वम्।

येनेमा विश्वा भुवंनानि तस्थुः। भुद्रं पश्यंन्त उपंसेदुरग्रें। तपों दीक्षामृषंयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलमोर्जश्च जातम्। तदस्मै देवा अभि सन्नंमन्तु। श्वेत र रिशमं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवंनस्य गोपाम्। इन्द्रं निर्चिक्यः परमे व्योमन्॥२८॥ रोहिणीः पिङ्गला एकंरूपाः। क्षरंन्तीः पिङ्गला एकंरूपाः। श्वतः सहस्राणि प्रयुतांनि नाव्यांनाम्। अयं यः श्वेतो रिशमः। परि सर्वमिदं जगत्। प्रजां प्रशून्धनांनि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रिशमः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं प्रशून् विश्वरूपान्। प्रजङ्गमक्तमसुरस्य माययां॥२९॥

हृदा पंश्यन्ति मनंसा मनीषिणंः। समुद्रे अन्तः क्वयो विचंक्षते। मरीचीनां पदिमंच्छन्ति वेधसंः। पृतङ्गो वाचं मनंसा बिभर्ति। तां गंन्ध्वोऽवद्द्गर्भे अन्तः। तां द्योतंमानाः स्वर्यं मनीषाम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पृशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकंरूपाः। अग्निस्ताः अग्रे प्रमुंमोक्त देवः॥३०॥

प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुंकेस्तुके। युवम्स्मासु नियंच्छतम्। प्र प्रं युज्ञपंतिन्तिर। ये ग्राम्याः पृशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकंरूपाः। तेषाः सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। य आंरुण्याः पृशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकंरूपाः। वायुस्ता अग्रे प्रमुमोक्त देवः। प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। इडाये सृप्तं घृतवंचराच्रम्। देवा अन्वंविन्द्नगुहां हितम्। य आर्ण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषा सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय॥३१॥

आत्मा जनांनां विकुर्वन्तं विपृश्चिं प्रजानां वसुधानीं विराज् चर्रन्तं गोर्मतीं मे नियंच्छुत्वेक्षेचक्रं व्योमन्माययां देव एकंरूपा अष्टौ चं॥————[११]

सहस्रंशीर्षा पुर्रुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतों वृत्वा। अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष एवेद १ सर्वम्। यद्भूतं यच्च भव्यम्। उतामृत्त्वस्येशांनः। यदन्नेनातिरोहंति। एतावांनस्य महिमा। अतो ज्याया १श्च पूर्ण्षः॥३२॥

पादौंऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि। त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः। पादौंऽस्येहाभवात्पुनः। ततो विष्वङ्कांक्रामत्। साशनान्शने अभि। तस्मौद्विराडंजायत। विराजो अधि पूरुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पृश्लाद्भूमिमथो पुरः॥३३॥

यत्पुरुषेण ह्विषां। देवा यज्ञमतंन्वत। वस्नतो अस्यासीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः श्ररद्धविः। स्प्तास्यांसन्परि-धर्यः। त्रिः स्प्त स्मिधंः कृताः। देवा यद्यज्ञं तंन्वानाः। अबंध्रन्पुरुषं पृशुम्। तं युज्ञं ब्रुहिष् प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः॥३४॥ तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये। तस्मौद्यज्ञात्संर्वृहृतंः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पृशू इस्ता इश्चेत्रे वायव्यान्। आरुण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्मौद्यज्ञात्संर्वृहृतंः। ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दा हिस जज्ञिरे तस्मौत्। यजुस्तस्मादजायत॥३५॥

तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चोभ्यादंतः। गावों ह जिज्ञेर् तस्मात्। तस्माजाता अंजावयः। यत्पुरुषं व्यंदधः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते। ब्राह्मणौऽस्य मुखंमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदंस्य यद्वैश्यंः। पुद्धाः शूद्रो अंजायत। चुन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रेश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीष्णो द्यौः समेवर्तत। पुद्धां भूमिदिशः श्रोत्रात्। तथां लोकाः अंकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंस्सतु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुंदाज्हारं। श्राक्तः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतंस्रः। तमेवं विद्वान्मृतं इह भविति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते। युज्ञेनं युज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानंः सचन्ते।

यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पूर्रुषः पुरौँऽग्रुतौंऽजायत कृतौंऽकल्पयन्नास्ं द्वे चं (ज्यायानिध् पूर्रुषः। अन्यत्र पुर्रुषः॥)॥[१ २]

अद्भः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकंर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदधंद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रैं। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्ं। आदित्यवंणं तमंसः परंस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भविति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय। प्रजापंतिश्वरति गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजांयते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानित् योनिम्। मरीचीनां प्दिमिच्छिन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतंपित। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा अस्नवशें। हिश्चं ते लक्ष्मीश्च पत्र्यौं। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षंत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्ं। इष्टं मंनिषाण। अमुं मंनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥

जायते वशे सप्त चं॥_____

[१३]

भूती सन्भ्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बंहुधा निर्विष्टः। यदा भारं तुन्द्रयंते स भर्तुम्। निधायं भारं पुन्रस्तंमेति। तमेव मृत्युम्मृतं तमाहः। तं भूतीरं तम् गोप्तारमाहः। स भृतो भ्रियमाणो बिभर्ति। य एनं वेदं सृत्येन भर्तुम्। सुद्यो जातमुत जंहात्येषः। उतो जर्रन्तं न जंहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहंर्जहार। अतंन्द्रो देवः सदंमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद् यतं आब्भूवं। सन्धां च याः संन्द्धे ब्रह्मणेषः। रमंते तस्मिन्नुत जीणे शयांने। नैनं जहात्यहंः सु पूर्व्येषुं। त्वामापो अनु सर्वांश्वरन्ति जानृतीः। वृत्सं पर्यसा पुनानाः। त्वमृग्निः हंव्यवाहुः सिनैन्त्से। त्वं भृतां मांतृरिश्वां प्रजानांम्॥४२॥

त्वं य्ज्ञस्त्वमुंवेवासि सोमंः। तवं देवा हव्मायंन्ति सर्वे। त्वमेकोऽसि बहूननुप्रविष्टः। नमंस्ते अस्तु सुहवों म एधि। नमों वामस्तु शृणुत १ हवंं मे। प्राणांपानावजिर १ स्श्चरंन्तौ। ह्वयांमि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना। प्राणांपानौ संविदानौ जहितम्। अमुष्यासुंनामा सङ्गंसाथाम्॥४३॥

तं में देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधायं दत्तं तम्ह १ हंनामि। असंज्ञजान स्त आबंभूव। यं यं ज्जान स उं गोपो अस्य। यदा भारं तन्द्रयंते स भर्तुम्। प्रास्यं भारं पुन्रस्तंमेति। तद्वै त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापंतेः। भुजः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणंयो नवं॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथां नवं॥=

[88]

हरि हरेन्तमनुंयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृष्भं मंतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागात्। अयनं मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृंहो मा प्रमोंषीः। प्रजां मा में रीरिष् आयुंरुग्र। नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम। सद्यश्चंकमानायं। प्रवेपानायं मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशां अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे काम आगाँत्। हृदंयाद्धृदंयं मृत्योः। यदमीषांमदः प्रियम्। तदैतूपमाम्भि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाँम्। यस्ते स्व इतरो देवयानाँत्। चक्षुंष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्यं मनसा वन्दंमानः। नार्धमानो वृष्मं चर्षणीनाम्। यः प्रजानांमेकराण्मानुंषीणाम्। मृत्युं यंजे प्रथमजामृतस्यं॥४६॥

मृत्यवे वीरारश्चत्वारि च॥———[१५]

त्रणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥४७॥

-----[१६]

आ प्यांयस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभिरूतिभिः। भवां नः सप्रथंस्तमः॥४८॥

[88]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपंश्यन् व्युच्छन्तीमुषस्ं मर्त्यासः। अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्यांऽभूदो ते यन्ति ये अपुरीषु

पश्यान्॥४९॥

-[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि॥५०॥

•[१९]

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संयासाय स्वाहों द्यासाय स्वाहां ऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां तप्यत्वे स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्महुत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥५१॥

-[२०]

चित्तः संन्तानेनं भवं युक्ता रुद्रन्तनिम्ना पशुपतिः स्थूलहृद्येनाग्निः हृदयेन रुद्रं लोहितेन शुर्वं मतस्नाभ्यां महादेवमुन्तः पाँर्श्वेनौषिष्ठहनः शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

२१

तच्छं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। तृतीयः प्रश्नः 15

शं नों अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः॥

16 तृतीयः प्रश्नः

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/